

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 64. Felicis Rospigliosi Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

ex apoplexia obiit eo temporis mo- Sæc. XVII.
 mento, quo rei Divinæ operari cæ- A. C. 1688.
 perat.

§. LXIII.

*Stephani Brancatii Cardinalis
 extrema.*

Tertius ex Purpuratis, qui hoc anno *Palat. Fast.*
 naturæ debitum solverunt, erat Ste- *Card. t. 4.*
 phanus Brancatius patria Neapolitanus.
 Hic a suo Patruo Francisco Maria Car-
 dinale Romam accersitus, atque ex-
 celsæ indolis specimina præbens, va-
 riis Ecclesiasticæ ditionis urbibus Gu-
 bernator præficiebatur, postea vero ab
 Alexandro VII. Sedis Apostolicæ Nun-
 tius ad Neapolis Regem, & Venetorum
 Rempublicam decretus, demum ab In-
 nocentio XI. Cardinalium Collegio ad-
 scriptus est. Præfuit etiam Episcopus
 Viterbiensi, & Tusculanæ Ecclesiis.

§. LXIV.

*Felicis Rospigliosi Cardinalis
 decessus.*

Insuper ex Purpuratis hoc anno dena- *Palat. fast.*
 tis erat Felix Rospigliosus, qui a *Cardinal.*
 pueritia totum sese literis dedicans, *tom. 4.*
 præcipue in Mathematicis disciplinis
 expertissimus erat: Romam delatus,

Pp 4 in

Sæc. XVII. in Ecclesiæ utilitatem suam impende-
A.C. 1688. rat eruditionem, omnisque ejus vita
erat labor & virtus, & salutare semper
consilium: conscientiæ, non gratiæ ser-
viebant ejus judicia, fortis semper ani-
mo, publica semper spectans, nil hu-
mille unquam sapiebat: Tot meritorum
fama illum ad Purpuram Romanam
expetere credebatur, qua tamen illum
Clemens IX. honorare, constanter re-
nuit, eo quod Nepotes suos ad Ecclesiæ
dignitates efferre abhorruisset. Æqui-
tas tamen postulare videbatur, ut ho-
norem, quem differre, integritatis ra-
tio petebat, spectata sola meritorum
copia Clemens X. Successor Rospiglioso
nostro tribueret: quo minus tamen eo
tempore Purpuratorum Collegio aggre-
garetur, obstabat dissensio, quæ tum
obversabatur Papam inter & Franciæ
Regem, qui Estræum Laudensem Epi-
scopum ad purpuram promoveri, im-
portunius postulabat: maluit autem
Felix promerita dignitate carere, quam
illam cum Pontificis fastidio acceptare,
quinimo ipsemet Papam urgebat, ut
tandem Estræo petitum honorem con-
ferret, quocirca Felix nonnisi anno hu-
jus sæculi septuagesimo tertio compo-
sitis Franciæ rebus Cardinalis tit. S.
Mariæ in Porticu nominatus est. Præ-
fuit variis Patrum cætibus, in quibus
tanta

tanta eminuit prudentia, rerumque ge- Sæc. XVII.
 rendarum dexteritate, ut Pontifex eo A. C. 1688.
 inconsulto, nihil agere, nihil decer-
 nere consueverit. Tandem viribus ex
 affiduo labore exhaustis Romæ hoc an-
 no obiit, anno ætatis suæ quadrage-
 simo tertio,

§. LXV.

*Francisci Mariæ Mancini Cardinalis
fata.*

Ad hunc quoque annum a nonnullis *Old. in ad-*
 refertur obitus Francisci Mariæ Man- *dit. ad Cia-*
 cini patria Romani, qui in variis Italiæ *con. Mercur.*
 Academiis confecto Theologiæ ac Ju- *ad ann. 1670.*
 ris prudentiæ stadio lauream doctoralem
 applaudente eruditorum corona rece-
 pit: Postea anno ætatis suæ vigesimo
 septimo Præfulari veste ornatus, plu-
 res Italiæ urbes singulari prudentiæ &
 æquitatis laude administravit, variis-
 que officiis præpositus, ad Ludovici
 XIV. Franciæ Regis preces ab Alexan-
 dro VII. in Cardinalem renuntiatus est;
 quocirca haud multo post in Galliam
 contendit, tum ut Regi grates repen-
 deret, tum ut Cardinalem Mazarinum,
 aliosque propinguos inviseret. Ea oc-
 casione quatuor præpingues a Rege ob-
 tinuit Abbantias, quarum tamen pro-
 ventus non ad luxum, sed ad literato-

Pp 5 rum